

ชื่อวิทยานิพนธ์	: ความกล้าหาญทางจริยธรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท
ชื่อผู้วิจัย	: พระปริยัติธาดา (สมนึก ฐิตเมโธ/หอมรินทร์)
ปริญญา	: พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	: พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปญโญ/วันจันทร์)รศ.ดร. ป.ธ. ๙, ศษ.บ., พธ.ม., Ph. D (Pali & Buddhist Studies)
	: ผศ. ดร.ประพันธ์ ศุภษร ป.ธ.๗, พธ.บ., ศศ.ม. (พุทธศาสนศึกษา), พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
	: ผศ.ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโณม อบ.(อภิธรรมบัณฑิต), บ.ศ.๙ ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), ศษ.บ. (ภาษาไทย), พธ.ม., พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อคือ (๑) เพื่อศึกษาแนวคิดเรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรมของนักวิชาการตะวันตก (๒) เพื่อศึกษาแนวคิดเรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรมในคัมภีร์พระพุทธศาสนา (๓) เพื่อเสนอแนวทางการสร้างและการใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมตามหลักการของพระพุทธศาสนาเถรวาท โดยการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานเขียน เรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรม รวมทั้งแนวคิดจากการวิเคราะห์ตีความของนักวิชาการตะวันตกและคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา

ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรมของนักวิชาการตะวันตกเห็นว่า ความกล้าหาญทางจริยธรรมเป็นความตั้งใจที่จะยืนหยัดต่อต้าน สิ่งที่เป็นปฏิปักษ์กับจริยธรรม โดยปราศจากความกังวล ความกลัว หรือความเครียด ทั้งนี้เพราะเห็นว่าสิ่งที่ทำนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง การเสริมสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรมนั้นจะต้องให้รู้จักคุณค่าของจริยธรรมที่ตนยึดถือ โดยการศึกษาและปลูกฝังนิสัยให้เกิดความซื่อสัตย์ ความเมตตา ความยุติธรรม ความเห็นอกเห็นใจ ความมีศักดิ์ศรี ความอดทน การควบคุมตนเองและมีความมีระเบียบวินัย การยกตัวอย่างผู้ที่มีชื่อเสียง เป็นบุคคลต้นแบบในความกล้าหาญทางจริยธรรม และหาสิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้แสดงออกซึ่งความเห็นอกเห็นใจ จนกลายเป็นนิสัย พฤติกรรมการแสดงออกซึ่งมีลักษณะเฉพาะขึ้นมาได้

แนวคิดเรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรมในคัมภีร์พระพุทธศาสนา ปรากฏในองค์ธรรมเวสัชชरणธรรม ซึ่งประกอบด้วย ศรัทธา ความเชื่อมั่น ศีล ความประพฤติที่เรียบร้อย พาหุสัจจะ ความเป็นผู้ได้ศึกษามาก วิริยารัมภะ เป็นผู้ปรารถนาความเพียรอยู่เสมอ และปัญญา มีความรอบรู้

แนวทางการสร้างและการใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมตามหลักการของพระพุทธศาสนาเถรวาท พบว่า ภายใต้อัตถิธรรมเวสัชชरणธรรม การเสริมสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรม จะต้องเริ่มที่มีศรัทธาในความสามารถของตน มีความองอาจเพราะความมีศีลที่ยึดถือปฏิบัติครบถ้วน ไม่เป็นที่น่าสงสัยหรือเป็นที่ครหา ทั้งนี้เพราะได้ผ่านการศึกษาในเรื่องนั้นๆ มาเป็นอย่างดี

ด้วยความพากเพียร ทำให้มีศักยภาพเพิ่มพูนขึ้น และในทางกลับกันความที่มีศักยภาพก็จะทำให้หันกลับไปค้นคว้าศึกษา เกิดปัญหาเห็นแจ้งในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ผ่านการคิดตรองด้วยการโยนิโสมนสิการมาแล้วหลายครั้ง ความกล้าหาญทางจริยธรรมเป็นความสามารถส่วนบุคคลที่เอาชนะความกลัว และยืนหยัดกับหลักการของจริยธรรมที่ถูกต้อง และตระหนักรู้ในเรื่องของศีลธรรมว่ามีความสำคัญในการดำเนินชีวิต

แนวทางการใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมที่เหมาะสมกับสังคมไทยตามแนวพุทธศาสนา เกรวาท ควรนำไปใช้กับตนเอง ครอบครัว และสังคม ภายใต้กรอบแนวคิดเวสารัชชกรณธรรม

Dissertation Title : The Moral Courage in Theravada Buddhism
Researcher : Phra Pariyattithada (Somnoul Thitamedho/Homruen)
Degree : Doctor of Philosophy (Buddhist studies)
Dissertation Supervisory Committee
: Assoc. Prof. Dr. Phra Srikanperayarn, PA IX Dip, B.A., M.A.,
Ph.D. (Pali & Buddhist Studies)
: Asst. Prof. Dr. Prapan Supasorn Pali VII, B.A., M.A.,
Ph.D. (Buddhist Studies)
: Asst. Prof. Dr. Krissana Raksachom Abhidhamma Study,
Pali ix, B.A. (English) B.A. (Thai language), M.A.,
Ph.D. (Buddhist Studies)
Date of Graduation : 10 /March/2016

Abstract

This dissertation entitled ‘The Moral Courage in Theravāda Buddhism’ has three objectives: 1) to study the concept of moral courage of western scholars, 2) to study the concept of moral courage in Buddhist scriptures and 3) to propose the way in creating and utilizing moral courage in Theravāda Buddhism. This is a qualitative research.

In the research, it was found that the concept of moral courage has been generally upheld by western scholars as the firm willingness to uncompromisingly resist what is not in morality because they strongly believed that such a thing is the right thing. The way in enhancing moral courage can be made through the awareness of the held moral value by means of the cultivation of honesty, endeavour, self-control and self discipline. Apart from this, the promotion of role model in the form of moral courage can be taken as the source of inspiration giving rise to the decent habit.

The concept of moral courage in Buddhist scriptures basically refers to Vesārajjakarana-dhamma, confidence, good conduct, great learning, exertion and wisdom. As far as the concept of moral courage is concerned, the way in creating and utilizing it in accordance with Theravāda Buddhism

is to start with having self-confidence, prowess derived from good conduct and perfect knowledge by virtue of great learning through a great deal of effort which can bring about the right understanding of things as they really are. In this research, it obviously showed that the moral courage is a personal ability in defeating anxiety leading to the affirmation of moral principles through the awareness of moral essentiality as the unavoidable guidance for man's living life.

The way in utilizing Theravāda Buddhist moral courage suitable to Thais should be fundamentally initiated by one-self, family and society under the framework of the concept of the mentioned Vesārajjakarana-dhamma.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ความกล้าหาญทางจริยธรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท” เรื่องนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ พระเดชพระคุณ อาจารย์เจ้าคุณพระศรีคัมภีรญาณ ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ ศุภสร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แม่ชีกฤษณา รักษาโณม กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นอย่างยิ่ง พร้อมกันนั้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสริมศิริ อัครพัฒน์ และ ดร. อรุมา เลหาพิบูลย์กุล เพื่อนร่วมรุ่นก็ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านค้นคว้าหาข้อมูลประกอบเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกท่านก็ให้กำลังใจอยู่เสมอ นอกจากนี้ ต้องขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณ หลวงพ่อพระพรหมกวี เจ้าอาวาสวัดกัลยาณมิตร ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษาเล่าเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ นอกเหนือไปจากการให้โอกาสที่ดีอื่นๆ อีกมากมายแก่ชีวิตของผู้วิจัย กราบขอบพระคุณคุณครู อุปัชฌาย์อาจารย์ทั้งหลายที่ได้เมตตาสั่งสอนมาจนมาถึงทุกวันนี้ และที่สำคัญที่สุดก็คือ โยมพ่อ โยมแม่ พี่ๆ น้องๆ ของผู้วิจัยที่ได้ให้กำลังใจสนับสนุนตลอดมา

สุดท้ายนี้ ต้องขอกราบขอบพระคุณพระอาจารย์มหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, ดร. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ขอบพระคุณพระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี ที่เมตตาให้ทุนทำวิทยานิพนธ์จำนวนสองหมื่นบาท ขอบพระคุณอาจารย์เจ้าคุณพระเมธาวิเชียร ดร. อำนาจ บัวศิริ กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณ ขอบพระคุณพระเดชพระคุณพระสุธีธรรมานุวัตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒินันท์ กันทะเตียน ซึ่งเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณ พระเทพวิสุทธิกวี วัดราชาธิวาส ขอขอบคุณท่านอาจารย์ ศาสตราจารย์ ดร. วิชระ งามจิตร เจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนตรี สิริโรจนานันท์ สังกัดภาควิชาปรัชญา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดร. แสง นิลนามะ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เมตตาให้คำแนะนำในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการทำงานวิจัยขึ้นนี้ กุศลผลบุญอันใดที่เกิดจากการได้ทำวิทยานิพนธ์นี้ ขอให้กุศลผลบุญนั้น จงสำเร็จแก่โยมบิดา ซึ่งถึงแก่กรรมไปแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ในคติภพภูมิใด ของจจะได้รับกุศลผลบุญและเป็นสุขในคติภพภูมินั้น เทอญ.

พระปริยัติธาดา (สมนึก ฐิตเมโธ/หอมรินทร์)

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตารางและแผนภูมิ	ซ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฅ-ญ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
๑.๓	ปัญหาที่ต้องการทราบ	๖
๑.๔	คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๗
๑.๕	ทบทวนเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๑.๖	ขอบเขตของการวิจัย	๑๕
๑.๗	วิธีการดำเนินงานวิจัย	๑๖
๑.๘	กรอบแนวคิดทฤษฎี	๑๘
๑.๙	ประโยชน์ที่จะได้รับการจากการวิจัย	๑๙

บทที่ ๒ แนวคิดเรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรมของนักวิชาการตะวันตก

๒.๑	ความหมายของความกล้าหาญทางจริยธรรม	๒๐
๒.๒	ประเภทของความกล้าหาญ	๒๒
๒.๓	องค์ประกอบของความกล้าหาญทางจริยธรรม	๒๔
๒.๔	แนวคิดทฤษฎีจริยธรรมตะวันตก	๒๕
๒.๕	ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม	๒๗
๒.๕.๑	ทฤษฎีของเพียเจต์	๒๘
๒.๕.๒	ทฤษฎีพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ก	๓๐
๒.๕.๓	ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์	๓๒
๒.๕.๔	ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์	๓๔
๒.๖	หลักการสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรม	๓๗
๒.๗	ตัวอย่างบุคคลที่มีความกล้าหาญทางจริยธรรมในปัจจุบัน	๓๘
๒.๘	สรุป	๓๙

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๓ แนวคิดเรื่องความกล้าหาญทางจริยธรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท	๔๐
๓.๑ นิยามและความหมายของเวสาร์ชกรณธรรม	๔๐
๓.๒ องค์ธรรมในเวสาร์ชกรณธรรม	๔๑
๓.๒.๑ ศรัทธาในเวสาร์ชกรณธรรม	๔๑
๓.๒.๒ ศีล ในเวสาร์ชกรณธรรม	๕๕
๓.๒.๓ พาหุสัจจะในเวสาร์ชกรณธรรม	๖๗
๓.๒.๔ วิริยารัมภะ ในเวสาร์ชกรณธรรม	๗๗
๓.๒.๕ ปัญญาในเวสาร์ชกรณธรรม	๘๑
๓.๓ บทบาทของเวสาร์ชกรณธรรมและบุคคลที่มีเวสาร์ชกรณธรรม	๘๖
๓.๔ สรุป	๙๑
บทที่ ๔ แนวทางการสร้างและการใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมตามหลัก ของพระพุทธศาสนาเถรวาท	๙๒
๔.๑ การสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรมตามแนวคิดนักวิชาการตะวันตก	๙๓
๔.๒ กระบวนการสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาเถรวาท	๑๐๕
๔.๓ การใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมที่เหมาะสมกับสังคมไทย	๑๒๐
๔.๓.๑ นำกระบวนการสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรมทั้งสองฝ่าย มาบูรณาการ	๑๒๕
๔.๓.๒ แนวทางการใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมที่เหมาะสมกับสังคมไทย ตามแนวพระพุทธศาสนาเถรวาท	๑๒๗
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๑๓๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๓๒
๕.๑.๑ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้	๑๓๗
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๑๓๙
๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้	๑๓๙
๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	๑๓๙
บรรณานุกรม	๑๔๐
ภาคผนวก	๑๔๗
ประวัติผู้วิจัย	๑๔๙

สารบัญแผนภูมิ

เรื่อง	หน้า
แผนภูมิที่ ๑ กรอบแนวคิดทฤษฎี	๑๘
แผนภูมิที่ ๒ แสดงกระบวนการเชื่อมโยงหลักพุทธธรรมกับการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย	๕๓
แผนภูมิที่ ๓ กระบวนการสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรมตามแนวตะวันตก	๙๕
แผนภูมิที่ ๔ กระบวนการสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาเถรวาท	๑๑๙
แผนภูมิที่ ๕ การบูรณาการกระบวนการสร้างความกล้าหาญทางจริยธรรม ของนักวิชาการตะวันตกกับพระพุทธศาสนาเถรวาท	๑๒๖
โมเดลแห่งความกล้าหาญเชิงพุทธ	๑๓๘

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อภาษาไทย

๑.๑ คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลีของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๕ และพระไตรปิฎกฉบับแปลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๙ โดยได้กล่าวถึงแหล่งที่มาระบุเล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๒๘/๓๗ หมายถึง ขุททกนิกาย ธรรมบท พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๒๘ หน้า ๓๗, ขุ.ชา. (บาลี) ๒๗/๓๓๙/๗๑ หมายถึง ขุททกนิกาย ชาตกปาฬิ พระไตรปิฎกภาษาบาลี เล่มที่ ๒๗ ข้อที่ ๓๓๙ หน้า ๗๑

๑.๒ คำย่อเกี่ยวกับอรรถกถา ฎีกา

การใช้หมายเลขอ้างอิงอรรถกถา ฎีกา ภาษาบาลี จะระบุเล่ม ข้อ หน้า หรือเล่มหน้าที่ไม่จัดเป็นลำดับเล่ม จะแจ้ง ข้อหน้า หรือหน้า เช่น ขุ.เถร.อ. (บาลี) ๑/๒๔๘/๕๗๐ หมายถึง ขุททกนิกาย ปรมตถทีปนี เถรคาถาอรรถกถา เล่ม ๑ ข้อ ๒๔๘ หน้า ๕๗๐ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สารตถ.ฎีกา. (บาลี) ๑/๑๕๔ หมายถึง สารตถทีปนี วินยปิฎกฎีกา เล่ม ๑ หน้า ๒๕๔ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนอักษรย่อในการใช้อ้างอิงเลขเกี่ยวกับอรรถกถาแปลฉบับมหาวิทยาลัย จะแจ้ง เล่ม/ ภาค/หน้า. (มมร.) ตามลำดับดังนี้ ตัวเลขข้างต้นหมายถึง เล่มที่ ตัวเลขตรงกลางหมายถึง ภาคที่ และตัวเลขสุดท้ายหมายถึงหน้า เช่น ที.สี.อ. (ไทย) ๑/๒/๑๗๙.(มมร.) หมายถึง ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค อรรถกถาภาษาไทย เล่ม ๑ ภาค ๒ หน้า ๑๗๙ ฉบับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา. (ไทย) = วินัยปิฎก มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหารวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ทุก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)

สํ.สพ. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สพายนวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.(ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตตก. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	สํตตกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.อฏฐก. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	อฏฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระสุตตันตปิฎก

ที.ม.อ. (ไทย) =	ทีฆนิกาย	สมังคลวิลาสินี	มหาวรรคอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ม.ม.อ. (ไทย) =	มัชฌิมนิกาย	ปปัญจสูทนี	มูลปณณาสกัอรรถกถา	(ภาษาไทย)
สํ.ส.อ. (บาลี) =	สํยุตตนิกาย	สารตถปปกาสินี	สคาถวคคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.ธ.อ. (ไทย) =	ขุททกนิกาย	ธรรมบทอรรถกถา		(ภาษาไทย)
อง.สตตก. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	สํตตกนิบาต	(ภาษาไทย)
ที.สํ.อ. (บาลี) =	ทีฆนิกาย	สมังคลวิลาสินี	สํลขณธวคคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
สํ.ส.อ. (บาลี) =	สํยุตตนิกาย	สารตถปปกาสินี	สคาถวคคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.ติก.อ. (บาลี) =	องคุตตรนิกาย	มนโรธปุรณํ	ติกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.จตุกก.อ. (บาลี) =	องคุตตรนิกาย	มนโรธปุรณํ	จตุกกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.ปญจก.อ. (บาลี)=	องคุตตรนิกาย	มนโรธปุรณํ	ปญจกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)